

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 4 sierpnia 2015 r.

Poz. 2864

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.219.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 31 lipca 2015 r.

Na podstawie art. 79 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r poz. 595 z późn. zm.) stwierdzam nieważność § 4 ust. 2 załącznika do uchwały Nr VI/60/15 Rady Powiatu Braniewskiego z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatowego Domu Pomocy Społecznej w Braniewie.

Uzasadnienie

Rada Powiatu Braniewskiego, powołując się na art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym, w związku z art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2013 r, poz. 885 z późn.zm.), uchwaliła w dniu 23 czerwca 2015 r. Statut Powiatowego Domu Pomocy Społecznej, stanowiący załącznik do uchwały, o której mowa na wstępie.

Po dokonaniu analizy treści Statutu Powiatowego Domu Pomocy Społecznej, organ nadzoru stwierdził, iż § 4 ust. 2 Statutu w sposób istotny narusza obowiązujące prawo.

Kwestionowany zapis stanowi, iż *„Dom umożliwia i organizuje mieszkańcom pomoc w korzystaniu z przysługujących im świadczeń zdrowotnych oraz pokrywa opłaty ryczałtowe i częściową odpłatność, do wysokości limitu ceny przewidzianym w przepisach o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia.”*

Należy wskazać, iż zapis § 4 ust. 2 Statutu reguluje kwestie uregulowane już w ustawie z dnia 12 marca 2014r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2015 r. poz. 163 z późn.zm). Przepis art. 58 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej stanowi bowiem, iż dom pomocy społecznej umożliwia i organizuje mieszkańcom pomoc w korzystaniu ze świadczeń zdrowotnych przysługujących im na podstawie odrębnych przepisów, a art. 58 ust.3 ustawy stanowi, iż dom pomocy społecznej pokrywa opłaty ryczałtowe i częściową odpłatność do wysokości limitu ceny, przewidziane w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zakwestionowany przez organ nadzoru zapis § 4 ust. 2 Statutu stanowi zatem powtórzenie regulacji ustawowej zawartej w art. 58 ust. 2 i ust. 3 ustawy o pomocy społecznej, przy czym dodatkowo modyfikuje regulację ustawową z art. 58 ust. 3 poprzez przywołanie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia, która utraciła moc z dniem 1 października 2004 r., podczas gdy przepis art. 58 ust. 3 odwołuje się do ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Należy wskazać, iż stosownie do treści § 137 załącznika do Rozporządzenia Prezesa rady ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawotwórczej” (Dz.U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908), w uchwale nie powtarza się przepisów staw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Przepis ten wskazuje zasadę, że uchwała rady nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało już wcześniej przez ustawodawcę unormowane i stanowi przepis powszechnie obowiązujący. Tym bardziej niedopuszczalne jest modyfikowanie regulacji ustawowych.

Także sądy administracyjne w wielu wyrokach wskazywały, iż niedopuszczalne jest regulowanie w aktach prawa miejscowego kwestii unormowanych już w aktach wyższego rzędu. Za niedopuszczalne uznały też powtarzanie regulacji ustawowych, a tym bardziej ich modyfikowanie.

Biorąc powyższe pod uwagę należało rozstrzygnąć jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski